

Γεράσιμου Μικραγιαννανίτου

Κατὰ λ. Ἀγ. Ἄννης, ΕΕΒΣ 29, σ. 190 (-192 καὶ ΕΕΒΣ 30, σ. 453-463)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

(ἱερομόναχος, ὁ Στουδίτης) 16/17 αἰ.

· Ο ὑπ' ἀρ. 103/22 κώδικς τοῦ Κυριακοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Ἄννης (τοῦ XVI αἰ.) ἐπιγράφεται:

«Συναγωγὴ τῶν διοφώρων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν διοφόρων πατέρων, ἀπὸ πάσης γραφῆς
διοφωρίτου δυναδρικοῦ, καὶ οἰκίας καὶ προσφώρου ἐκκλησίας, ἐκ ἀφίλειαν τῶν ἐντυγχανόντων,
παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου, τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Λαύρας ἀσκητήτος».

Ἀναλυτικὸν πᾶντα τῶν περιεχομένων τοῦ κώδικος βλ. παρὰ Γεράσιμῳ Μικραγιαννανί-
τῃ, ἐνδ' ἀνωστ., σ. 190-192 καὶ (ἐν συνεχείᾳ) ἐν ΕΕΒΣ 30 (1960-61) σ. 453-463.

Αὐτόστι (σ. 463) ὁ Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης συμπληροῖ τὴν περιγραφὴν τοῦ κώδικος διὰ τῶν ἐξῆς:

· Ἐν φ. 593, β', ἡ ἀπογραφὴ τοῦ ὁρίου συγγραφῆς οὕτως:

«Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου ἐπ' ἔτους 741' (=1582)».

· Ἐν φ. 638, ἐπὶ τῆς α' ὀψως τὰδε:

«Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ»

· Ἐπὶ δὲ τῆς β' ὀψως ταῦτα διὰ χειρὸς μεταγενεστέρης:

«Ἄντι τῇ βίβλῳ ὑπάρχῃ τοῦ ὁρίου καὶ διοφόρου πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ῥήτορος, τοῦ
ἀσκητήτου ἐν τῇ ὁρῇ τοῦ ἁγίου, καὶ ἀφιερώθη παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας
Ἄννης, εἰς ἀφίλειαν τῶν ἐνασκουμένων ἀδελφῶν· καὶ ἔστω τὸ ἀποξηλώσει ὅς ἔχει τὰς ἀρχὰς τῶν
[βλ. ὀπίσθιν] →

1η' διοφύραν πατέραν ἡμῶν· καὶ αὐτοῦ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν ἀθανάτου τὸ ἐπιτίμιον». Πάντα τὰ ἐν τῇ κώδικι συλληγόμενα ὑπὸ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ῥήτορος, εἶδον μεδεδομένα....

Ὁ ὁσίος πατὴρ ἡμῶν Διονύσιος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ ἑπομόναχος καὶ Σινδίκης, ἡμᾶς ἐπεὶ τὰ τέλη τοῦ 15' καὶ ἐν ἀρχαῖς τοῦ 17' αἰῶνος μετὰ τῷ μαθητῇ αὐτοῦ ὁσίου Μητροφάνου, γυνιδάμενοι ἀσκητικῶς ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀγίᾳ Ἀννῇ εἶδον τότε ἐρήμῳ καὶ ματαφύτῳ δὲ ἀρῶν καὶ ἄλλων, καὶ ἐποτρὶ ἀρξαμένην αἰνεῖσθαι, ὅσα ματαφαίνονται ἄχρι τῆς θύρας καὶ τὸ σπήλαιον αὐτῶν. Καὶ τῷ μὲν ὁσίου Διονυσίου ἔργα σώζονται ἐν μὲν τῇ μαθ' ἡμᾶς ἱερᾷ συντῇ Ἀγίας Ἀννης ὁ ἀνωτέρω κώδιξ ὁ κοινῶς «κουβαράς» καὶ ψαλτήριον χειρόγραφον, χρεομοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ μαθητικῇ ἀκολουθίᾳ, ἐν δὲ πλείεσσι τοῦ ὄρους μοναῖς μεταφράσας τὴν ἀσκητικῶν λόγων. Τοῦ δὲ ὁσίου Μητροφάνου δεκάδια Δημοκρίτου κώδ. ἐξ Ἰσοδόρου. Τούτων τὴν ἀσκητικὴν ἀκολουθίαν ἀντίταξεν ὁ τὸν παρόντα γράφων κατήλοχον, ἐν ᾗ ἐμήδεαι περισσεύ-
 ρας περὶ τῶν ὁσίων **πληροφορίας**. Ἐν τῷ ἐν Μικρᾷ Ἀγίᾳ Ἀννῇ σπηλαίῳ τῶν ὁσίων τούτων πα-
 τέρων ὑδρῦσθι ἐσχάτως περικαλλέει ἐπ' ὀνόματί των ἐκκλησιδίου, ὅσα κηλίζονται κατὰ τὴν
 9ην Ἰουλίου, ἐν συρροῇ πένθους μοναχῶν, δι' ὁδονυκίου πανηγυρικῶς ἀχρυστίας, μεγαλοπε-
 γῶς ἢ ἁγία τῶν ὁσίων μνήμη.